

† Τῷ εὐλαβεστάτῳ μοναχῷ καὶ ἡσυχαστῇ κῦ(ρ) Χριστοδοῦλῳ τῷ Λατρηνῷ δέησιν |² ἀνε-
νεγκόντι τῇ βασιλείᾳ μου [. . .]³ τὴν ἐν Πά[τ]ρω ἐκ καιν(ῆς) παρ' αὐτοῦ |⁴ νεουργη-
θησομένην μονὴν ἐξκουσσεύειν πλοῖον ἰδιό[κ]τητον χωρήσεως |⁵ ὄν μονῶν πε[ν]τακοσίων],
μικρῶ πλέον ἢ ἔλασσον, ὡς ἂν διὰ τούτου τὰ |⁶ χρεῖωδῇ τοῖς μοναχοῖς] διακομίζεται, ὁ πα-
ρῶν χρυσόβουλλ(ος) λόγος |⁷ ἐπεβραβεύθη, δι' οὗ διορίζεται ἡ ἡμῶν θεοσέβεια ἐπ' ἀδείας
εἶναι |⁸ τοῖς ἐν τῇ θηθείᾳ μονῇ δ[ια]σκουμένοις εὐλαβεῖ μοναχοῖς καὶ παντὶ τῷ |⁹ μέρει
αὐτ(ῆς) ἰδιόκτητον πλοῖον τῆς αὐτ(ῆς) τυγχάνον χωρήσει(ως) κατασκευάζου(σιν), |¹⁰ ἐξκουσ-
σεύειν ε . . . καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκτεῖς χρόνους, |¹¹ ἀποπλέειν ὀφείλον ἔσθα ἂν οἱ
μοναχοὶ βούλοιντο καὶ τὰ |¹² χρεῖωδῇ τούτοις ἐμπορεύεσθαι τῷ χρόνῳ μέντοι παλαιουμένου
τούτου, |¹³ κἀντεῦθεν εἰς κίνδυνον ἀπονεύοντος ἢ ναυαγίῳ ἴσως περιπίπτοντο(ς) καὶ
|¹⁴ ἀπολλυμένοι, ἐξέσται τοῖς αὐτοῖς μοναχοῖς], ἕτερον πλοῖον ἀνακαινίζειν, |¹⁵ τῆς
αὐτ(ῆς) ὑπάρχον χωρήσει(ως) τῶν πεντακοσίων δηλονότι(ι) μοδί(ων), |¹⁶ ὀλίγω
πλέον ἢ ἔλασσον, καὶ τῆς ἰσῆς καὶ αὐτὸ ἐπαπολαῦον ἐξκουσσεύ(ας). |¹⁷ οὐ προσάπαξ
δὲ τοῖς αὐτοῖς μοναχοῖς) ὁ τοῦ τοιοῦτ(ου) πλοίου καινισμός |¹⁸ ἐκχωρηθήσεται, ἀλλ'
ὁσάκις ἂν τῷ χρόνῳ διαφθαρήσεται(ι) ἢ ναυαγίῳ |¹⁹ τινὶ περιπεσ(εῖν) ἐπισυμβῇ·
καὶ ἔσται ἀεὶ κ(α)τεμμεγεθοῦν τὸ τοιοῦτ(ον) πλοῖον καὶ |²⁰ οἱ τούτῳ ἐμπλέοντες παν-
τὸς τοῦ ἐπιρραστ(ικ)ῶς ἐπεμβαίνοντο(ς) καὶ |²¹ οὔτε ἀγγαρεία καθυποβληθήσεται(ι),
οὔτε πρὸ(ς) μετακομιδὴν τιν(ῶν) χρεῖωδ(ῶν) καὶ |²² αὐτῇ τῇ βα(σιλείᾳ) μου ἀναγ-
καιοτάτων ἀποσταλήσεται(ι), ἢ ἐμβλήσει κόκκον |²³ ἢ ἀνων(ῆς) ἢ στραβοξυλ(ῆ)
ἢ χόρτου εἰσαγωγῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ λειτουργίᾳ |²⁴ ἀναγκαιοτ(ά)τ(η) βαρυνθήσεται(ι),
ἀλλ' ἐλεύθερον πάντοθεν διατηρηθήσεται |²⁵ καί, συνελόντα φάναι, παντὸς τοῦ ἐπι-
ρραστός καὶ πάσ(ης) καὶ παν[το]ί(ας) ἐπιρραστ(ας) καὶ κακώσε(ως) νῦν τὲ οὔσης
καὶ ἐξ ὕστερον ἐπινοηθησομένη(ης) |²⁶ ἀνώτερον τὸ τοιοῦτον πλοῖον διαμείν[ει] εἰς
τὸ διηγεκτεῖν καὶ |²⁷ πλεύσει διὰ παντὸς ὅπου δὴ καὶ ὁπότε βούλεται(ι) εἰς τὰ τῆς
εἰσῆς |²⁸ ἅπαντ(α) μέρη καὶ τὰ ἐσπέρια, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς ἀπανταχοῦ νῆσο(ς) καὶ
|²⁹ ἐπ' οὐδενό(ς) τῶν ἀπάντων οὔτε κωλυθήσεται(ι) ἢ κατὰ τι ἀγγαρευθήσεται |³⁰ ἢ
ἄλλως ἐπιρρασθήσεται(ι)· καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ κ(α)τὰ χώραν δοῦκες, |³¹ κ(α)τεπά(νω)
τὲ καὶ στρατηγοὶ καὶ οἱ τούτοις ἀντιπροσωποῦντες ἢ τοποτηρηταὶ καὶ |³² τουρ-
μάρακι ἢ ἑτερό(ς) τις δουλείαν οἰανδήτινα μεταχειρίζομενο(ς), ἐν οἷς |³³ ἂν καὶ
ἀποπλεύσειε μέρει(σι) τὸ διαληφθὲν πλοῖον, οὐ πρὸ(ς) ἐπιρραστ(ας) καὶ κἀκωσ(ιν)
|³⁴ τούτῳ καὶ τοῖς αὐτῷ ἐμπλέουσιν ἀναφανήσονται(ι) ἢ ἐξορίστω(ς) ἐν αὐτῷ ἐμβά-
λω(σιν) |³⁵ ἢ τὸ σύνολον ἐπιρραστοῦσι, μᾶλλον μὲν οἶν καὶ παντοῖως τούτ(ου) κ(α)τὰ
τὸ δυνατόν |³⁶ ἀνθέξονται(ι) καὶ συλλήπτορες ἀντ' ἐπιρραστῶν ἐφ' οἷς ἄρα καὶ
χρεῖαν αὐτῶν |³⁷ σχολή φανήσονται(ι). ὑφορωμ(έ)ν(ου) τοῦ κ(α)τατολμήσοντο(ς)
ἀθετηῖσαι τι τῶν |³⁸ ἐνταῦθ(α) διειλημμένων τῆν τε ἐκ τ(ῆς) βα(σιλείας) μου σφο-
δρὰν ἐπισπάσασθ(αι) ἀγανάκτ(ησιν) καὶ |³⁹ τῆν εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἴσ(ως)
ἐκεῖθεν ἀφαιρηθησομένου ἀπότισιν ὡς |⁴⁰ γὰρ βεβαίου καὶ ἀσφα(λοῦς) τυγγά-
ν(οντος) τοῦ παρ(όν)τ(ος) εὐσεβ(οῦς) χρυ(σο)β(ού)λλου λόγου τ(ῆς) βα(σιλείας)
μου, γεγεννη[μέν]ου κ(α)τὰ τὸν Ἀπρίλλ(ιον) μῆ(να) τ(ῆς) ἐνδεκάτ(ης) (ἰνδικτι-
ῶνος) τοῦ ς[τ]ῆς ἔκτου ἔτ(ους)· |⁴¹ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβές καὶ θεοπρόβλητον
ὑπεσημῆματο |⁴² κράτο(ς) †

†† Legimus †

⁴³ † Ἀλέξιος ἐν Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ
⁴⁴ Ῥωμ(αίων) ὁ Κομνηνός ††

Verso :

¹⁶ † κατε(στρώθη) [ἐν τῷ σεκρέτῳ] τοῦ γε(νικοῦ) λογοθ(εσίου) κατὰ τὴν
αἰ' ἢ (ἰνδικτιῶνα)

Θεοδόσιος Ἀλέξιος Α' Κομνηνός (1088),
 ἐκδ. Ἰ. Έρας Βρουσίου, Βυζαντινὰ Ἐγγραφα τῶν Μονῶν Πατρῶν,
 Α' - Ἀυτοκρατορικά, Ἐθνη 1980, σφ. 7